

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **A. D.**

skazanego z art. 216 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 stycznia 2015 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego z dnia 21 listopada 2014 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego odmówiła przyjęcia wniosku A. D. o wznowienie postępowania w sprawie .../09 Sądu Rejonowego w R. - wywodząc, że brak jest we wniosku wskazania okoliczności w ogóle uzasadniających wszczęcie wznowieniowego postępowania. Stąd też wniosek ten należało uznać za niedopuszczalny z mocy prawa i odmówić – na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. jego przyjęcia do merytorycznego rozpoznania.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany.

Podniósł w nim, iż – w jego ocenie – to zarządzenie jest przedwczesne. Sąd bowiem najpierw wezwał go do przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego, a następnie bez rozpoznania złożonego przez niego wniosku o wyznaczenie mu – w związku z tym wezwaniem - obrońcy z urzędu wydał zaskarżone zarządzenie.

Równocześnie skazany ponowił wniosek o wyznaczenie mu z urzędu adwokata w niniejszym postępowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W stwierdzonych w sprawie okolicznościach – zażalenie należało uznać za zasadne.

Nie ulega wszak wątpliwości, że skazany w związku ze złożeniem przedmiotowego wniosku o wznowienie postępowania z dnia 17 maja 2014 r., był wezwany m.in. do „złożenia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego” (k. 715). W związku z tym wezwaniem skazany nadesłał pismo z dnia 17 maja 2014 r. w którym wnioskował o wyznaczenie mu adwokata lub radcę prawnego z urzędu dla sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania (k.722). Wprawdzie skazany nie uzasadnił swojego wniosku o wyznaczenie mu adwokata lub radcę prawnego z urzędu żadnymi okolicznościami (o powinności wykazania przesłanek z art. 78 § 1 k.p.k. nie był zresztą w trybie art. 16 § 1 k.p.k. pouczony), niemniej jednak istotne jest to, iż ten jego wniosek nie został w ogóle rozpoznany, a tylko wydano zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku. Wskazane w uzasadnieniu tego zarządzenia okoliczności nie przystają więc do realiów rozpoznawanej sprawy. Wezwano wszak skazanego do usunięcia w trybie art. 120 § 1 k.p.k. braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania, czym uruchomiono – w związku z tym wnioskiem – warunkowany treścią tego przepisu, bieg postępowania. Tak w ogóle czyniąc – tym samym – wówczas nie uznano, że ów wniosek o wznowienie postępowania jest niedopuszczalny z mocy prawa. To sprawia, iż przywołane w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia judykaty Sądu Najwyższego jako dotyczące sytuacji w której z uwagi na niedopuszczalność z mocy prawa wniosku o wznowienie postępowania, nie ma potrzeby nadania mu dalszego biegu przez wezwanie do usunięcia braków formalnych wniosku – dotyczą innej sytuacji procesowej i samoistnie, jako takie, nie mogą wykazywać zasadności zaskarżonego zarządzenia (a tak je właśnie potraktowano).

W tej sytuacji konieczne było uchylene zaskarżonego zarządzenia jako – co najmniej – przedwczesnego celem rozpoznania wniosku skazanego o wyznaczenie

mu adwokata lub radcy prawnego dla sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania .

Niezależnie od tej wykazanej powyżej niekonsekwencji decyzyjnej względem przedmiotowego wniosku, która doprowadziła do uchylecia zaskarżonego zarządzenia, istotne – w realiach rozpoznawanej sprawy – jest rozważenie tego, czy wyznaczenie adwokata z urzędu w celu (ewentualnego) sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania powinno w ogóle następować tylko wtedy, gdy skazany w sformułowanym przez siebie osobiście wniosku formułuje przyczyny uzasadniające możliwość wznowienia postępowania. Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie prezentuje stanowisko, że pierwotną kwestią jest zawsze rozważenie istnienia podstaw do wyznaczenia obrońcy z urzędu (o ile wniosek w tym przedmiocie został złożony), natomiast dopiero następczą wymaganie (w wypadku wyznaczenia obrońcy), aby ewentualny wniosek, który ten sporządzi, odpowiadał wymogom formalnym, w tym formułował podstawę wznowienia (podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniach z: 5 lipca 2007 r., IV KZ 53/07, OSNwSK 2007/1/1561; 28 maja 2009 r., III KZ 22/09, OSNKW 2009, z. 7, poz. 59). Uznać bowiem należy, że (w myśl przyjętej w art. 545 § 2 k.p.k. koncepcji) to podmiot fachowy, w porozumieniu ze stroną, powinien rozważyć, czy istnieją przyczyny uzasadniające wznowienie postępowania.

Z powyższych względów postanowiono jak wyżej.